

мету, поясняю мои выводы опираются по большей части на позиции: приходы из фонду религиозного, указанный тут, яко покрыть. Въ тои причини прошу высокие паматы о терпеливѣсть, а хотъ и привыкленный изъ гдѣтъ первыи до попородного, то однакожъ буду стараться изъ короткихъ и связныхъ слашихъ строго придерживатися предмету.

Закономъ яз. З. півтіс 1872 (Д. в. д. Ч. 51) учинено першій крохъ державной помочи для католіцкого духовенниччого кліру. Помочь его законъ мавъ бъть реалитнаго фонду удѣлнне прозиворичнаго підвищенню плащъ изъ загальнай сумы 600,000 гр. тыхъ приходились, ветрхъ доходы не отпадають потребамъ. Томъ підвищеннѣ материальнаго быту католіцкого духовенниччого кліру оканменовано именемъ "закономъ" а рокрочно выдаными подобными законами удѣллюють илъ да тещеръ. Тую "закономъ" узято однозначно правительство ико державну задачу удѣлену фондови релігійному Родѣлу кредиту на туу цѣль, ухваленого бути яко исключно до р. 1876 такій, що для кожного краю означувано границю загальнаго кредиту посѧ тыхъ бѣломъ, на якіхъ краї участковано въ звичайному буджетномъ титулѣ: "Дотація и напомоги католіцкого духовенства". однакожъ съ токо модифікацією, що бъть означениа сумы кредиту бѣломъ частії сумы епіскопії въ капітулѣ. Кромѣ того изъ метімъ родиможъ краю Галичинѣ означувано кѣтетці доходы некоїго прихода (бенефіцію) якъ себъ способъ, що отъ цѣлаго сырого доходу изъ грунту бѣстатиє по кошту культури якъ высокости 50% сырого доходу а прите узято ико чистий доходъ.

числибъ посѧ закона о належностяхъ изъ себъ способъ, що принимався епіскопати сумы звичайного грунтового и домового податку яко шарт簿 педінности. А попекъ при епіскопіальнихъ грунтахъ по большой части такій способъ вимѣру за правило принимався, понеже дальнѣ чистий доходъ не може бути точно обслѣдованъ, то можна собї представити сколько совершениеъ есть тое переведеніе правительственіон програмы!

При новомъ замѣнѣ податку, ко-
трый вразъ съ контингентомъ відда-
ть житъ же р. 1881 и изъ котрому от-
відно будуть же обнати тегоршні
"Zuschlag-n" яко звичайні податки, не
треба много влонотати обчисленьемъ,
ибо високі малюгъ бути чистії доходи
бенефіцій піделі нормъ теперъ же зане-
деныхъ. Посля той нової нормы раздѣ-
ляются бѣль р. 1877 запомоги католіцкому
духовенству изъ загальню сумы 600,000
гр. яко въ кредиту податкови вильнув-
шихъ для фонду релігійного; якъ даль-
шомъ переведено той нормы означено
границю запомогион сумы до розѣлу
призначено соразмѣрю до выдатку не-
обходімого підела потребъ того краю и
полученіе дотацій, такъ що цифра сего
границѣ стоять до сего постѣднаго вы-
датку якъ бѣломъ бѣломъ, яко загальню
сума до розѣлу призначена до цѣлого

Коли ісюе податки на користь релігійного фонду закономъ зѣ 7. мая 1874 (Д. в. д. ч. 51.) заповідні пішлину, котрій тоді податки такожъ і тепер юсю покрайне суть піз-
каваній, іщесо правительство р. 1876 про-
ектъ закона о регуляції конгруї католиц-
кого духовенства приходського перед-
вищу Палату і не вишидаючи зонни
розворотъ прийшло сей проектъ закона юсю
підставу для будущого виїзду запомогъ,
івдомленіло тімъ запомогъ изъ 600,000 ар-
и поручило міністерськимъ разпоряд-
женнямъ вѣдь 12 марта 1877 ч. 3.826 віблиз-
красамъ, начальникамъ (намістникамъ)
шоби почашни вѣдь р. 1877 католицкому
духовенству уදъланю запомогъ, признач-
ену вѣ таихъ податковыхъ доходахъ релі-
гійного фонду, вѣдь таихъ правиль, побеги
котрыхъ на случай ухиленія вище изда-
нія проекту закона о дотації на будущ-
ність, мають бути обчислений хістинський
доходъ душпастирськихъ приходівъ (бене-
фіції). Правиль вѣдь обчислена були до-
лученій до вище изданого предложенія
правительственнаго, юсю особинъ разпоряд-
ження. Тысѧ откоса декретомъ мініст-
ерськимъ и підгійніими разпорядженія-
ми вѣ 6 липні 1875 ч. 10.697 и 23 черв-
ня 1879 ч. 9.510 заповідено при уදъланю
запомогъ ти поїздій заострений правиль
о обчислению доходівъ бенефіцій, які мають
денеги вѣйти вѣ житъ разомъ съ
хістинською регуляцією конгруї.

После того разпоряджени министерственного изъятъ при обчислении доходуъ бенефиціюъ начислятися неѣ духовнаго.

мазуяютъ ихъ глиной. Въ белѣзныхъ сторонахъ стоящіе мазанки, лѣнинки; стены тыхъ хатъ пыльбѣють въ обѣихъ сторонахъ. Где не маѣтъ свободной глины, искъ изъ полудиныхъ сторонахъ Херсонской губерніи, тамъ живутъ люди изъ щеныхъ и волкіхъ, вседорожныхъ великанахъ (львовъ). Хуторомъ называются осады, изъ однихъ або обѣихъ хатъ.

Одѣжь Русин-Українца соєдінъ не подобна до одѣжіи Болгаро-руської. Наїйти чоботы ишого крою. Українець не любить звено одѣжіи. Українська одѣжь широка, довга, стягочна, а при тѣмъ за-лішнича. Український галантизъ посигає блаку сорочки къ трубного полотна, роститу на передъ, а не къ боку, якъ у Болгаро-руської, аль вуаенськимъ, стоячимъ, чисто вишиванымъ, косиромъ, котрый замкну-ся гарбикою (червонною стискою). Сорочку натягивають підъ шаровары, котрѣ надзвичайно широкі. У заможнѣйшихъ будають они пестрѣ, а у іншихъ поль-

тили; изъ земѣ носить суконій. Верхнюю одежду у нихъ большую. Найлегчша называемая юбка, изъ синего або бѣлого сукна, вышита чёрною або синею волчкою, запинка на сребряній гусакѣ. Нарубки и молоды женщины носатъ суконій плащаницы, въ зиму коротенькой кожухъ. По-

бюджет, полученный доходы есть грошихи и натуральняк, талсы столоний, записы и т. д. и т. п. из парохального мастку либо из церковного донаційного и замомогового фонду походять приходы, а з ерекціональних грунтів не може бути дохдь, означаючиши киль 6% вартості тиха грунтів прийняті при віамбрѣ експланту. А зновъ же єшо інші об'єкти об'ємомъ закону о налещитостяхъ, якъ єї спосібъ, що приймався егіоратицизмъ виїчайного грутного і домового податку якъ вартості недвижимості. А непохъ при ерекціональнихъ грунтівъ за більшою часті таїхъ способъ віамбрї за правило приймався, чонежъ дальніший дохдь не може бути точно відомимъ, то можна собї представити сколько свершеннімъ єсть тое переледене правителственіою програмы!

получению на получение дотации. Идея проекту закона из р. 1876 получению удержания католического духовенства санкционировано конгрессом для каждого края и для каждой категории священников — для Галиции наименее. Запомнили же приходиться фонду религиозного имущества покрывать недостатку теперьшних конгрессов до еи назначено высокости. Поправки однакоже привинчены на то, чтобы эта сумма гроческа все еще не выстрадала, то правительство, вчисливши поправку предъявлена вайстрожные къ конгрессу всякий возможный мѣстечной приходы бенефиций, покрываючи эти письме сказанного кредиту лише для третьи части дополнительной суммы дотационной. Якъ, выказываютъ урядомъ дата раздѣлено въ Галичинѣ въ 1872 сумму 130,135 зл. а. в., а раздѣленный процентъ, выносящія тогда 53. Въ 1879 раздѣлено лише 79,576 зл. въ раздѣленный процентъ выносящія 66. Дальше выказувеси, что Чехи, Шлезь, Истрия и Каринтия одержали только не о богатомъ, але за то прочій край выказываютъ о много большу сумму, а лише Галичинѣ и Буковина выказывутъ отворотную пропорцію именно: чимъ менша квота до подѣлу, тымъ больший раздѣленный процентъ, а съ выходитъ лише на користь державы ажъ не на користь духовенства, такъ что съ часомъ черезъ таку процедуру и тиа же помоги стаютъ наизоригинными.

Се одна головна засада при розділі
людину запомогти. Такій способъ розділі-
вани не починає на нікоді спрацьду.

вой и правой основы, а коли дальше взыскатъ, то священникъ не можетъ требоваться снарядить гоуподаренъ, и можно мати въ группѣ 5½ чистого дохода коли земли, что священникъ не можетъ союзити членей и то дуже рожнороды и широкой земли своего владыка не можетъ ерекциональний группѣ, иетръ майже неизъ поддленъ на бечислений малъ парцель ться радиально управляемъ, искъ пождѣший гоуподарь по маючій такихъ обѣзицъ, если на конецъ земли, то священники птичляютъ вѣтъ его минъ приходы ико стальнъ чистый доходъ то безроамѣрио дуже высоко, — то справа треба видноватися, искъ можетъ пранитъство прикладати до тыхъ священниковъ такій фискалный способъ общелюбовъ.

Другий принципъ почишаєтьъ този
що пропагандичні мѣры для запомо-
жетъ предвѣтъ має на цѣли облегчити
долю и нудьду, при увагленнію потреб-
существованія поздниківъ приході-
шніхъ таки переводяться министерствомъ
на подстаний внесеній ординарітотъ и к-
спыхъ властей послѣ того, якъ дотича-
єшиеніе єсть державно-богоугодніє
живто захопується. Сей принципъ, юль-
кої формѣ, юлької більш прімітивнії
греко-католицкого духовенства, єсть
нашого священика соченія безъ традиціи.
Поднесу лише ділъ сторони егого принципу
щобъ аго лучше пояснити. Маємо не-
довесіть внесенія ординарітотъ, але
внесенія вносило правительство до чи-
формальности, бо ординарітъ не може
фактично виконувати внесенія робити,
міній не заснажається на подстаний єго к-
петенцій, ему поставлено лише виконані-
вашенію рубрику однімъ толькі словами
„потребує” и „непотребує”: коротко
жучи, о цѣль процеурѣ не загідомъ
єн ординарітотъ ани передъ ани
роадділенню запомогъ — бодай такъ не
бен съ гр. кат. ординарітами и Га-
чинѣ — они не знаютъ ничего, чи же
могу удѣлено або не удѣлено сему
тому священикови, а хочъ тіи запомо-
удѣляются и доходить фонду релігі-
ного а не єть державного скарбу, они
мають при тѣмъ виконанію рѣшального
лосу; токи не можуть такъ ординарі-
тотъ и священики укрыти своего со-
єднія надъ тымъ, що запомога отказа-
шися чинно найбліжніе потребуючими.
мимо того всего говорится, що запомо-
роздаються при содѣйствію
зиніїтотъ!

Цільу ту акцію взяла держава
ключною в руки виходача від
станинниця, що всі подстави существою
клиру, які тепер мають уладитися,
чишають в руках держави. А потім
посля того переважно державного пог.
матеріальну помочь для клиру поїї
виходить лише б'ять держави, то і
дотычній м'їри мають виходити так
лише б'ять держави!

Однако же из предпринятых мѣр не маю никакой ясности. Политическимъ стилемъ удѣлено тайной инструкціи по водопой, о какихъ интересованій наѣтъ догадываются. Друга стороны попытка принципу относится до того, кѣмъ сажаютъ въ политично-образовательскому жи- заховались, — и сей то взглядъ искать мечь. Дамокля надѣжнотьмъ, ти-

пригнетсямъ и материально аруиновъ, нымъ рускимъ духовенствомъ изъ Галичинъ. И дѣйстіе не знаю, иша политичка система пануе изъ Галичинъ, бо хоть Гр. кат. священникъ спонсиръ свои общинки и то широчено езъ поимъ училищъ духовнойверхней власти, толь дѣлъ изъ дѣлъ бореекъ езъ наибѣльшою нуждово, толь пад- таинимъ недостаткомъ, то мимо того, ить только отважится бѣть ико обычатель державы користати езъ конституційныхъ правъ, ставши иго политичке вихованье итъ, тои притчи, «пеблагонедізданія» зъ про тои увидали ико ико именногубующего запомоги, хотій ординаріяти узианы, що бѣть находится въ нуждениіомъ станъ. А предѣлъ рускій священникъ обожаніемъ икона вступати за своихъ приходовъ

и ей образовь выходить изъ его урядного званія. Ихъ жесть мозина узнати винными и политично подозрѣмыми тѣхъ священниковъ, що сповиньи повинніемъ своего званія, що изъ политично-общинателскому житию заховуются примѣрно, икъ можна ихъ узнати виновными и политично подозрѣмыми за то, що они изъ члены родинъ живочи и державѣ предъявляютъ надъ добромъ державы и служать державѣ? Ихъ поступилибы правительство съ урядникомъ, который бы неспонянилъ точно свои урядовыи повинности! Але у насть уважаєши власне то, що изъзвіїть годите съ пануючою политичною системою, яко политично-общинателскому поступованье руского священника и бѣгъ мусить бути жертвами агіції и грѣхі другихъ. Онь все приходить дошу вѣдь рину. И якимъ чиномъ вѣдь индобутися изъ той дилемы? Калѣ бѣгъ споняне точно свои заводої обовинности, то се значитъ, що бѣгъ поступає неправильно и изъ той стаєся бѣгъ политично подозрѣмъ, а коли бѣгъ неспоняє своїхъ обовинокъ тобуть посправедливѣсть тожъ заслугувє на кару. Се справдѣ духовна задача для руского священника, претерпіїомъ, политичомъ, гороскопъ и служити собѣ на назну коректного политичного поступованія и статися достойнимъ всякого уваглення. Вже при профреахъ избрать изъ той Высокой Памагї має и способніость обширнѣйше представляти пануючу политичину систему супротивъ Русинівъ. Не тутъ мѣстце вѣновити съ разъ ту спару, тожъ згадаю лише кратко, що при раздѣлюванію замогтъ найревніїшій, наїбліїшій заелуженій и наїбльше потрясаючій священики вѣстали їхъ соєвѣмъ виключеній бѣть замоги або, якъ бы на смѣхъ, одержали по 1 зр. запомоги! Такъ отже дѣйствія потреба поодинокихъ священниковъ уважаєши чимъ подряднѣмъ и по бѣльше частіи соєвѣмъ не увагладинися. Не рдите однакожъ при тѣмъ забувати, що запомоги не есть никакимъ добродѣтельствомъ правительства, не есть милостивію, — а що єе законний причинокъ и полученніи дотаціи цѣлого католицкого кліру зъ податківъ для релігійного саду. Бласти, политична не має найменшесправа безъ попередногъ постачання дозволъ, и не вислушуваніи ердинарізмъ засудити потайно до суду надъ священникомъ и его политично-общинателскими

головѣ дѣвчатъ цѣлѣтбъ, подчесъ камъ на Украинѣ дѣвчата не только лѣтко украшаютъ голову цѣлѣтбами, але и изъ азимѣ, уживающи въ ту пору штучныхъ цѣлѣтбъ. Цѣлѣты затыкаются за стежку и сидѣтбаютъ у вѣнки. На ціи носатѣ дѣвчата богате камисто (коралѣ, пандорѣ, медальонами и монетами ерѣбными).

Жінки убивають чоботы або черники; богаты носят гаванцы.

Въ ёдѣ рускій солдатъ большіе выборчіны, въ Великоруссіи. Достатокъ и рожиородибѣт запасѣтъ, ровеснику него вкусъ, тому бѣгъ не ідовольна мажестивъ, але смотритъ на любѣсть стравы. Слѣдку страву каратъ и изъ обѣдъ въ пещеру. Русинъ любить усе тонетъ; тозъ у него слъвъ така щоденна потреба въ хлѣбѣ. Рускія національныя стравы: борщ, галушки, пампушки, пироги, сырники и начинъ муки и приправляютъ масломъ и сметаною. Мисо волоче ёдатъ ржаные уживають большия баранины, телятины, козы, сыръ, молока и жентигъ. Женщины уживають часемъ татарскаго каша буазъ, котрый изъ зумки въ проса на раздребѣ. Занѣжайно шпельтъ болочній каша.

Въ газдѣстѣ маітъ все въ
паромы, кромѣ гоѣи и вѣнкненіи
погребомъ, соли. Коыи кукують у при-
жихъ горгопельникій; а соль присыпа-
ютъ Крыму и Бессарабія українскій ху-
макъ.

